

K. ROJÁK ANGÉLA

HIÁNY

*Egy pillanat
a mozdulat,
kezed lebill.
Takaró alatt
a múltad,
bűzös mocsár,
rajta száz virág.
Hiába
tétlen már kezed,
mindenki visszamar,*

*beléd rüg.
Béna a pillanat,
nincs visszaút.
Előtted semmi,
mögöttem
a szétszedett idő.
Félutad porába
bukott holtpontra leszel.
Lehetne, még sincs,
ki felemel.*

KISFIAM ÁLMA

*Eljött az este.
Tündérek várnak,
manócskák építik házad,
mind rád vigyáznak.*

*Hosszú az éjszaka,
nappal se fáradsz:
ledöntöd a vázát,
a bútort... a házat.*

*És itt a reggel újra.
Csak válladig érek...
Karjaid között
nincs mitől féljek.*